

Előfizetési díjak:

egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknek és tanítóknak egész évre 3 frt.

Magán hirdetések díja:

Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.

Hivatalos hirdetések díja:

Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtábólélyeggel és támlappal együtt 3 frt.

NYITTO soronként 30 kr.

többszöri hirdetésnél kedvezmények nyújthatnak.

Szilágy-Somlyó

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

A lap eszellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz oimezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmentellen levelek csak ismert kéztől fagadtatnak ol.

Az állam mint biztosító.

(Á. T.) Egy irtózatosszürke felhő szárgulodott végig az ország fölött és száz meg száz mértföldeken végig, ahol azt a felhőt látták közeledni és elhaladni, felhangzott a kétségbeesés jajszava. Száz mértföldek vetése oda lett, emberek százazreinek kenyere hullott a felhőszakadás áztatta mocskos talajra — és nincs, nincs nekik helyette másik. Ahol a jég pusztított, ott nem marad mit teremtenie, jóvátennie a meleg napsugárnak, a langyos, esendes esőnek. Ott a vetéssel együtt a reménység is tönkre megy, ott a pusztítást nyomon követi a nyomor.

Ti városiak, kik annyit halltok, olvastok a nagy városok inségéről, kiket lépten-nyomon megadóztat a nagyvárosi filantrópia: tudjátok-e, mi az, 10—100—200 házikóból álló falu nyomora? Olyan ez a nagyvárosi nyomorúsághoz képest, mint az éjszaka sötétsége az estehez képest. A nagyvárosok nyomorultja megtanulja a koldulást, ki tudja járni a segílyt, hisz ahol annyi a gazdag, ott akad, aki ad az éhezőknek, ott nem lehet éhen halni. De kitől kérjen, kihez folyamodjon a falu népe, ahol az egy tagban 100 holdas birtok termése épp úgy tönkre ment, mint az egyholdasé, ahol lekerült a napirendről az a megkülönböztetés, hogy kinek van többje, s legfőlebb csak annak a kérdésnek van létjogosultsága, hogy kinek pusztult el többje? Kihez forduljanak a nyomorultak, akik nem tanultak nagyobb, módosabb urat megismerni a jegyzőnél és a papnál; akik eddig csak adni tudtak a koldusnak, de koldulni nem? S kitől kérjenek, amikor mindegyik koldussá lett? Oh, a jégverés egyenlővé teszi az embereket, — mint a halál.

Lázás gyorsasággal dolgozzák fel a jégkárt a biztosító-intézetekben s hozzávetőleg meg is lehet már határozni azt az összeget, melylyel a bebiztosított károsultakat kárpótolni fogják. Ez az összeg 10—12 millió forintot tesz ki; ennyi megtérül a módosabb gazdának és a földbirtokosnak, akinek tehetségében állott a jégkárbiztosítási fölszágazott illetékeket pontosan fizetni.

De a jég nem tekintette, biztosított, vagy be nem biztosított területeket pusztít-e el, ahova a haragos istenség rendelte. Az összes jégkár — hozzávetőleges számitás szerint — vagy 35 millió forint, inkább több, mint kevesebb. Ebből 10—12 millió megtérül, 23—25 millió tehát teljesen elveszett. S ezt a horribilis összeget leginkább a földhöz ragadt szegény emberek sanylik, kiknek biztosításra nem telt.

Hogy segítsünk e szerencsétlenségen? A társadalmi uton való segítyezés Magyarországon ilyen óriási katasztrófával szemben csak olyan, mint a folyó a tengerhez képest. Itt csak a mindenható állam tehet valamieskét, mely lépten-nyomon érezteti drága voltát polgáraival.

Ugy ám, de mit ér az az adóelengedés, az a néhány százezer forintnyi, esetleg kamatmentes kölcsön? Ebből meg nem él annyi százezer ember, ebből még betevő falatra sem telik új aratásig. Hát ruhára, vetőmagra miből telik? Akármilyen oldalról nézzük e sötét színekkel festett

gyászos képet, azt sötétnek, gyászosnak fogjuk látni.

Pedig az államnak kötelessége volna a károsultak százezeiről gondoskodni, s ha eleve gondoskodott volna róla, ez most módjában is állana. De talán ez az irtózatosszürke most nem marad hatás nélkül az intőző körökre. Talán most belátják, hogy okvetlenül módját kell ejteni annak, hogy a jéggé vált párak ne tegyenek tönkre vármegyéket, ország-részeket.

S ez a mód a kötelező biztosítás, az állami kezelés alá vont biztosítási intézmény. Bizonyára nem új ez a fogalom olvasóink előtt, de fájdalom, jelenlegi kuszált közállapotaink mellett ilyen országos csapásra van szükség, hogy ismét felmerüljön, előtérbe nyomuljon az üdvös eszme.

Valóságos kinövése a modern nemzetgazdaságnak, hogy az egész világon magánvállalatok kezében van a biztosítási intézmény s így első sorban magánérdeket szolgál, s csak másodsorban közérdeket. Holott az elemi csapások ellen való védekezés joggal mondható épp olyan közérdeknek, mint a közbiztonság, a közigazgatás, az igazságszolgáltatás.

Kell, el kell jönnie az időnek, midőn ez a főfontosságú nemzetgazdasági elv még az élet, baleset és egyéb biztosítási ágazatok terén is érvényre fog jutni.

A jelenlegi szomorú helyzet hatása alatt természetesen az állami jégkárbiztosítás eszméje kerül előtérbe s itt az ideje, hogy ezen óriási horderejű reform érdekében minden vonalon mozgalom induljon meg.

Az állami biztosítás madártávlatból körvonalmazva ilyen lenne:

Az állam biztosítja polgárait jég, tűz és vízkár ellen; kinek ingatlan vagyona van, köteles azt bebiztosítani; a biztosítási illetékek közadók módjára hajtatnak be; a biztosítási intézmény az egyik miniszterium ressortjába osztatik be, vagy — s ez helyesebb is volna — e célra külön miniszteriumot szerveznek.

Micsoda óriási előny volna a törvényhatóságilag rendezett kötelező állami biztosítás! Nemcsak a gazda nyerne vele, de nyerne az állam is milliókat, éppen úgy, mint a biztosító intézetek. S amennyiben minden földtulajdonos állampolgár fizetné az illetékeket, azok sokkal, de igen sokkal alacsonyabbak lennének a jelenlegiekénél, melyek oly magasak, hogy a földtulajdonosok 65%-a nem képes földjét bebiztosítani.

Ennek a nagy eszmének megvalósítása méltán lelkesíthet mindenkit, a ki át tudja érezni.

Vegye a város közönsége, vagy a vármegye törvényhatósága kezébe a kezdeményezés zászlaját, tegye magáévá a nagy eszmét, intézzzen feliratot a törvényhozáshoz, keresse meg átiratával a rokon hatóságokat; kell, hogy mindenütt lelkes pártolásra találjon. Ez a nagy cél megérdemel minden lelkesedést, minden fáradozást.

Városi közgyűlés.

Szilágy-Somlyó város képviselőtestülete folyó évi július hó 30-án d. e. 9 órakor kezdődőleg és esetleg július 31-én d. u. 3 órakor a városház tanácstermében rendkívüli közgyűlést tart.

A „Szilágy-Somlyó” Tárcája.

Bisziók Gyuri.)*

Gyurit ott kaptam a kórházban; fájtak a szemei neki is, mint a miénk. A találkozásunk sem volt véletlen, mert én hívtam s ő úgy jelent meg. Persze apró bevéjárások váltak szükségessé s más küldöncz nem lévén, a szobatársak őt hozták javaslatba. Nagyon becsületes ember, — mondták — nyugodtan rábizhatok akármit.

Igy találkoztunk.

Gyuri meg is jelent, el is végezte a megbízásokat. Hanem nekem mindjárt megtetszett a jámbor képével, a nagy kecsulájával, a két lompos bocskorával, a kurta zekéjével, s a nagy fekete okuláréjával. Ez utóbbi, igaz, rettentő disszonansul accompanyirozott a paraszt mivoltához. Mert furcsa uri passiójuk van ezeknek a szemüveg-féléknek: amennyire emelik az uri hetykeséget kabátos emberek orrán, éppen olyan neveltségessé teszi a szegény parasztot. Hasonlított Gyuri vele, mint — bocsánat a késedelemért — emlékszem fiatal ember koromban egyszer valaki juxból pápaszemmel meg czilinderrel dekorálta volt a vízholdó szamarat.

*) Mutatvány Csulak Lajos „Székely Történetek” című kötetéből

De, meglehet, hogy ezt Gyuri nem is vette észre. Onnan gondolom, hogy meglehet, mert: I. nem volt hozzá érzéke, II. mert a többiek is csak mind úgy jártunk s III. mert igen nagy lelki nyugalommal viselte.

— Hát mi csináljak én istálom teéns ur, — mondta Gyuri, — az ember muszáj, hogy tölje a hasznáért, kinek felesége s gyermeke van.

— Igaz a Gyuri! — helyezkedem én is a maga álláspontjára. Aztán mi baja a szemének voltaképen? — kérdeztük.

— E biz istálom trákma.

— Trachoma Gyuri, trachoma! — S mivel kurálják?

— Ezt bizony istálom, tudja a kekete fene, de akármiféle, elég rossz. Tám ugy mondja vala a nagycsás doktor ur, hogy lábbiz.

— Lápisz a Gyuri! csipi ugy-e?

— Eleget csipi.

— Hova való maga igazság szerint Gyuri?

Az én Gyurimban erre felébredt a székely egyenes lelkűség. Aztán megmagyarázta hová való úgy, hogy az első kérdésre azt felelte: Éen biz elég megszűnnetl! — A másodikra már ő kérdezett: Tudja-e az ur merre fekszik Szent-György? — nő oda még egy óra. Végre a harmadik kérdésre adta meg magát, hogy Oltszemi, mikor odahaza van.

— Gyermekei vannak?

— Nekem asztán van, felelt Gyuri s büszkén feszítette a mellét. Nekem feleségem s olyan négy gyermekem, hogy nem adnám a császár birtokáért.

— Éljen! Fiuk, vagy leányok?

— Fiu es, leány es! A nagyobbik fiúcska, Gyurikának hívják, de fajn gyerek. Csak két télen adtam fel az eskolába, de azért eczzeribe felvet akármilyen számot Irása olyan vagyon, mint a tiszta szemenszedett gyöngy, olvasni pedig ugy olvas, mint a víz folyás. Nálunk osztán jó eskola vagyon, teéns ur, hogy az áldott Isten hagyja meg a két szemem világát, a ki kitalálta is. — A második leánya — füzte tovább Gyuri. (De akkor már, mintha egy kicsikét esett volna az előbbi önérzetéből! Mintha az ő homlokára is oda futott volna abból a bus aggodalomból valami, melyet kisebb-nagyobb mértékben magán visel minden leányos apa.) Hová a csudába is lehessen eltrafikálni a mai világban a leánygyermeket. A harmadik esmént leánya — de aztán ezekről nem is beszélt tovább; a helyett kezdett ismét szép simára derülni az arcza. Látszott, hogy megint olyan pontra ér, mely megnyugtató, kibékítő. Valóban: — A negyedik osztán esmént fiu, teéns ur, mondta Gyuri. Jánoskának hívják. De aji Fáin hunczut kis kutya legényke. Tudja teéns, az akkorácska csak, mint a két kujakom, de azért a nagyobbik nem mer véle megküzdeni, mert az ugy csapja a földhöz, hogy... Minden áldott este kijön előmbé a falu végére, én lekuporodom hozzá, ő felmászik a nyakamra s aztán többet le nem tudom vetni hazáig.

— Ügyes gyermek lehet nő! — Hát a feleséges látogatta meg Gyuri?

— Nem biza, felelt Gyuri szomorán

s ekkor már valami igaz lelki bánat kukucskált ki a két szemén.

— Nem jöhet istálom teéns ur, mert beteg. A minap otthon jártam; öröltem nekik kenyérre valót, puijszskának valót; hoztam vagy három csokla fát az erdőről, s volt egy akkorácska disznó, mint egy kaptán-féreg; azt megöltem, hogy legyen mit egyenek. Hát mit csináljak teéns ur! — muszáj, hogy gondoskodjam róluk.

— Igaza van Gyuri, — helyeseltük mind. Kinek családja van, muszáj, hogy gondoskodjék róla. Aztán voltaképen mi baja az asszonynak?

— Tudja az Isten, teéns ur! Mind csak ugy van rég. A hátát fájtassa szakadatlan. Már nem tudom, mert levelet es küldtem haza, ha jobban lenne, de nem jött még vissza semmi irás.

— Baj biz a Gyuri, elég nagy baj! Maga különben gazda ember ugy-e?

— Nem vagyok biz én, teéns ur; mért mondjam, mert én pásztor ember vagyok. A disznókkal járok. Csak ugy keresem a kenyerem ne! Az Isten tudja.

— Nincs semmije?

— Vaj van: az ország utak mind az enyém, azon fel s ezen le. Járhatok rajtik. Szegény embernek, tudja-e teéns ur, a két tenyere a vagyona. A mit ma keresünk, azt holnap megesszük. De én azt nem bánám! — Nem busulnék, csak a Mindenható ő szent fölsége ezt a fehérnépet adná jobban.

Nem tudom megállani: olyan furcsa lágy érzés szállott meg erre a beszédre. Ez az ember 8 hete kinlódik itt a sze-

A gyűlés tárgyai:

1) A nagyméltósági vallás- és közoktatásügyi miniszter ur folyó évi 30.441. számú leirata Sz.-Somlyón egy felső leányiskola felállítására és annak létesítésére 5000 frt hozzájárulási költség kifizetésé iránt, -- kapcsolatosan az állami iskola gondnokság ez ügybeni hasonló átirata.

2) A vármegyei közigazgatási bizottság 855—1898. sz. a. határozata az iparos tanonciskola 1896—97. évi számadása jóváhagyásáról.

3) Vármegyei főispán ur f. évi 482. sz. a. intézkedése Hegedűs Sándor v. kapitány szabadságoltatása és helyettesítése ügyében, ezzel kapcsolatosan a főkapitány kérelme.

4) A győri ev. ref. egyház kérelme segélyezés iránt.

5) Földes Miksa n.-károlyi lakos kérelme és ajánlata a városi új szálloda ki-bérlése, — kapcsolatosan polgármester előterjesztése a bérlet biztosítása iránt.

6) Polgármester előterjesztése a f. év végén lejárandó bérletek tárgyában.

7) Bizottsági jelentés a járdák kijavítása és kiépítése iránt.

8) Kraszna nagyközség előljáróságának az ottani országos vásárok rendezése ügyében megkeresése.

9) Róth Lajos kérelme a városnak villanyvilágításra berendezése ügyében.

10) Az önk. tűzoltó-egylet kérelme szertár javítás és őrtanya átalakítása iránt.

11) Az iparos tanonciskola felügyelő bizottság és főtiszt. Fetzter Ferencz jelentései ipariskolai igazgató választási ügyében.

12) Svaiczter Gábor főjegyző kérelme egy havi szabadságidő engedélyezése iránt.

13) Schönstein István és érdektársai kérelme az Elve-utczában egy új kut készítése tárgyában.

14) Az építészeti bizottság jelentése a szálloda telken építendő istálló, kocsiszin, gabonás és kerítések kiépítése biztosítására megtartott versenytárgyalásról.

Gazdasági közlemények.

Utmutatás a szőlőmoly (*Cochylis ambigua*) és szőlőilonca (*Tortrix pilleriana*) irtására.

Ugy a régi, mint a most már rendes termést adó újabb telepítésű szőlőkben, legyenek azok hegyiek vagy homokiak, utóbbi három év óta aggasztó módon szaporodik a szőlőmoly (*Cochylis ambigua*) és egyes helyeken hozzá csatlakozik már — bár ez idő szerint szórványosan — a szőlőilonca (*Tortrix pilleriana*). Eme két rovar kártételeinek meggátolására szolgáló védekezésmódok ismertetése előtt lássuk előbb röviden e két állat életmódját.

I. A szőlőmoly évente kétszer szokott mutatkozni. Az első nemzedék hernyói május elejétől körülbelül június utolsó harmadáig találhatók, a mikor kezdetben a fürt apró bimbóit, később a nyíló virágzatot, majd az apró kötődött bogyókat pusztítják. E hernyó eleinte igen parányi

és zöldes színű, később szennyes-rózsás, vagy ibolyás-szürkés, legtöbbször azonban szennyes zöldes, de feje és az utána következő első testiz feketés-barna; teljesen felnőtt korában 8—10 milliméter hosszú. E hernyót a fűrtön sohasem lehet szabadon látni, mert a míg egész kicsi (1 milliméter hosszú), addig befurakodik a bimbókba, miközben azokat finom pókszákkal összekötögeti, később pedig részint az elragott virágokból, részint azok elvált hulladékaiból ugyancsak a szájából eregető pókszákkal a fűrt gerzdei között hosszukás fészket készít, a melynek belsejét kibéleli. E fészkekben tartózkodik és innen indul ki, hogy kártételeit folytassa. Egy hernyó készíthet azonban egymásután több fészket is; innen van, hogy az ember abból egy fűrtön 5—6-at is talál, de hernyót csak egyben.

Június végén teljesen kifejlődött és vagy az eddigi fészében, vagy inkább a karón és szőlőtőke alkalmas repedésében, de nem ritkán a szőlő kötözésére használt anyagban (szalma, guzbaesavart fűvesszők, sás vagy raffia között) készített külön burokból bebábozódik. Bábja csak mintegy 6 milliméter hosszú és világosbarna.

Két hét múlva, és pedig június végén szórványosan, július elején tömegesen kikel e bábokból a szőlőmoly, mely valamivel nagyobb és természetesebb a közönséges ruhamolytól, mert 7—8 milliméter hosszú és kiterjesztett szárnyával 13—15 milliméter széles. E molyra könnyen rá lehet ismerni arról, hogy hátán, ha szárnyait háztető formájára összehúzza, a felső szárnyain egy kis nyereg alakú és kávésbarna színű harántsáv húzódik; a felső szárnyak hegyén a nyereg alakú rajzhoz hasonló színű pont van.

A moly a nappal legnagyobb részét a levelek alsó felére húzódva tölti, csak este röpködik, miközben párzik és egyetegy, összesen mintegy 30—40 petét tojik. E pete fehéres és szabad szemmel nem igen vehető észre.

Az ebből a petéből kikelő kis hernyócska, tehát a szőlőmoly második nemzedéke, mely színre és termetre majdnem teljesen azonos a júniusi hernyóval, július és augusztusban a bogyókba furódik. Azokat részben egészen kirágja, részben csak kikezdi, de szálaival mindig összefonogatja. Az így megtámadott és összecsomózott bogyók, melyek legtöbbször a fürt hegyén vannak, rothadnak, nemcsak mert már úgy is megvannak sérülve, hanem azért is, mert rájuk telepednek a különböző gombák is.

Még mielőtt a szüret ideje beköszönt, a hernyó elhagyja a fűrtöt és vagy a tőkére, vagy a karóra vándorol, hol bebábozódási helyet készít magának, a melyben október végéig eleinte mint hernyó vesztegel s csak azután bábozódik be. Ilyen báb alakjában ki is telel.

Május elején, de ha meleg a tavasz, akkor már április végén megjelenik a moly a jövő évben újra, mely petéit a bontakozó hajtásokra, illetőleg azokban a bimbókra tojja; e petékből kél ki az a nemzedék, mely tavasszal és nyár elején a virágfűrtöket szokta rongálni.

A szőlőmoly előfordul szórványosan

Magyarországon s mint azt épen a jelen esztendő (1898.) mutatja, igen nagy károkat okoz.

II. A szőlőilonca (*Tortrix pilleriana*) a szőlőmolytól nemcsak nagyságra, de életmódjára nézve is különbözik, mert évenként csak egy nemzedéke van. Kártételét május eleje, közepe táján, tehát a szőlőmolylyal egyidejűleg kezdi és június közepéig, esetleg végéig folytatja. Eleinte csak a hajtások hegyein rágszál, a melyeket előbb többé-kevésbé összefon, de ha a hernyó nagyobb (május végén, június elején), akkor már az alsó levelekre száll le s itt is mindig fészket készít magának olyanformán, hogy vagy egyszerűen behajlítja és leköti a levél egyik-másik karélyát, vagy hogy egy levél ránczos bemélyedésében maga fölé szálalból egy fedőt sző s abban él, vagy végül, hogy összefon néha több levelet vagy fűrtöt is, ebben tanyázik s onnan rága az elérhető zöld részeket. Ha a fészkehez közel már nincs mit rágnia, akkor odébb áll s más helyen ismét újabb fészket készít annyiszor, a mennyiszor szükséges: sokszor 8-10-szer is, míg teljesen kifejlődik.

A hernyó eleinte piczi, sárgás zöld, majdnem olyan, mint a levél színe, de egy-két sárgás-zöld hernyó akad akkor is közte, feje és feje után következő első testszelvényének felső része fényes feketés-barna vagy fekete; hátán, az első testszelvény után következő testrészen, két hosszú sorban kis fehér, vagy zöldes pontocskákból piszkos-zöld, vagy vörhenyes szőrök erednek; testének alsó színe világos zöld. Hosszúsága 30—40 millim. Igen élénk és fürgé hernyó; legkisebb érintésre kiveti magát a fészkekből, úgy hogy azután a zöld lomb között nehéz rátalálni. Július elején, vagy néha valamivel később a karókon és tőkén, de sokszor a leveleken elhelyezett 12—14 millim. hosszú, barna színű bábokból kikel a lepke. Ez is éjjeli állat s a nappal a levelek alsó felén meghúzódva tölti. Ez a lepke 10—15 millim. széles és agyagszín sárga, de ez a szín igen sok színárnyalatú. Jellemző ezen állatra nézve, hogy felső szárnyán a tőnél egy folt és azután három harántsáv van, mely a szárny alapszínénél mindig sötétebb színű. Ez a rajz is azonban olyan változó, mint általában a pillének alapszínezete is.

Az este rajzó és ugyanakkor párzó pille petéit 10—20, legtöbbször 50—60, de olykor 150—200 darabból álló csomóban a szőlőlevél felső lapjára tojja. E petecsomó eleinte halvány-zöld, de kike-léskor feketés-szürke. A petékből kikel hernyók kikelés után rögtön, a nélkül, hogy rágnának elszélednek és alkalmas helyen, kivált a karókon és a tőke elvadászó kérge alatt telőre húzódnak, honnan azután jövő évben ismét a fakadó szőlőhajtásokra vándorol föl, hogy kártévéüket itt újból megkezdjék.

Ez a rovar — a szőlőilonca — mint éppen honi eseteink mutatják, vidékenként is kisebb-nagyobb időszakokban igen nagy károkat okoz, sőt ha csakugyan tömegesen mutatkozik — mint az éppen Magyarország déli részén a 80-as évek elején megtörtént — tönkre teheti az egész termést is, miért okvetlenül szükséges, hogy kártételeinek gátat vessünk.

Állítják, hogy nekem is oláh kell legyen, mert a nevem nem magyar.

— Pedig hiszen maga magyar.

— Én osztán a. A vallásom es a.

— Tudja Gyuri a végén is mind egy akármilyen ember. Az a fő, hogy becsületesek legyünk.

— Met osztán a nem! pattant fel Gyuri: oda jött közel egészen a mutató ujjával nyomatékosan ráintett. — Nekem ne mondja senki, hogy oláh! Tudja-e teéns ur: Egy a varjú, s más a golya! Az ember sem mindegy! Nekem osztán ne mondja, hogy oláh.

— Nem bánom én Gyurit irassa az anyja után. Minek hívják az anyját?

— Lunguj Mária!

— Puff neki Gyuri, hiszen a sem magyar!

— Micsoda! Nétené! Nó az osztán a! Nálunk Lunguj Gyuribá, Lunguj Feribá első familia. Azok pedig nekem vérem.

— Nem bánom én Gyurit! Magyarosítsuk meg hát a nevét Bisziók-ról Lungujra. Nem baj az, ha nem is magyar! Amúgy is vannak oda által Fazakasok, Lukácsok, Józanok, kikkel a menybeli hatalom sem hiteti el, hogy nem oláh.

— Nó ugy! mondta Gyuri megkönynyebbülve, — mi alatt csendesen kisupogott a szobából.

Csulak Lajos.

III. Minthogy a szőlőmoly és szőlőilonca az ország legtöbb részén ez idő szerint még csak szórványosan fordulnak elő, legfőbb suly e két rovar hernyójának irtására fordítandó, egyrészt azért, mert az ilyen korban könnyen föltálat-ható s ugyancsak könnyen irtható is, s másrészt azért, mert ez az eljárás aránylag véve a legolcsóbb munkával, de egyuttal a legjobb sikerrel jár.

Addig, míg a moly hernyója (május elejétől június közepe tájáig) a fűrtön élésködik s ott a megrágott szőlővirágzat részeiből készített gubóiban él, nem kell egyebet tenni, mint kötözés alkal-mával a tőke virágzat-fűrtjeit egymásután végig megnézni s a kis hernyó fészket leszedni. Minthogy pedig egyik-másik hernyófészek üres, azért nem kell a hernyót magát keresni, a mi hiábavaló idő-töltéssel jár, hanem le kell szedni valamennyi gyanús fészket. Hogy a szedőmunkások (legjobbak arra munkások) szedés közben a fűrtöket ne igen rongálják, czélszerű, ha azok hernyócsipetőkkel vannak felszerelve. Ez a hernyó-csipető pedig házilag készíthető, a mennyiben ahoz csak 35—40 cm. hosszú és 3 millim. vastag átmérőjű nyers (nem izzított) drótdarab szükséges, a melyet közepe táján egyszer, vagy kétszer karika alakjára kell hajlítani, de úgy, hogy a drót két vége, mint a nagy U betű két szára, egymással párhuzamosan álljon. Az így készített csipetőt két szárát azután kalapácsal laposra kell kalapálni s a szétkalapált hegyét reszelővel egyenesre igazítani. Hogy pedig a csipető összeérő két lapos hegyével a hernyófészket jobban és biztosan megfogni lehessen, jó, hogyha ez a két hegye belülről érdes, mely érdességet neki szintén a reszelő élével lehet adni.

E csipetővel azután az egyes hernyófészkek a fűrtnek nagy sérelme nélkül szedhető ki és vagy megsemmisíthető kézzel, vagy — aki munkáit ellenőrizni akarja — szedetheti azt fészkestől egy kis — vagy egy harmadnyira vizzel telt — edénybe (legjobban övre kötött befőztes üvegbe). A munka eleinte, míg a munkások bele jönnek a kellő gyakorlatba, lassu, de azután szaporán halad. Hol nagy a fertőzés, ott tanácsos, hogy 8—10 munkás után egy megbízható felvigyázó munkás menjen, a ki a munkát ellenőrizi s a hanyag munkást az elhagyott hernyók felszedésére utasítja.

(Vége köv.)

Ingatlan birtok változások.

A szilágy-somlyói kir. járásbíróság területén. Csorán Alexa és társai örök. Csorán Vaszalka perecseni összes. Márkus Ferenczné és társai Nagy Ferenczné rátoni, Hatfaludi János Hatfaludi Józsefné rátoni, Szabó György Bereczki Péterné bagosi, Padurán Rávéka Padurán Juon maladéi összes birtokait; Szotye Flore és György megv. Brizsk Péter és Nucz váraljai 1 szántóját 200 frtért; Szabó R. Imre Ardi Ferenc kémeri 1 kertjét 180 frtért; Somogyi József Somogyi János nagyfalusi 1 erdőjét 100 frtért; Silvánia hitel és takarékpénztári intézet ár. megv. Szilágyi Jánosné sz.-somlyói 1 beltelkét 1215 frtért; Kis Józsefné és társai örök. Kovács László és Klára bürgezdí összes birtokát; Molnár Sándor és társai megv. Matolcsy Zsigmond m. és o.-kezei összes birtokát 10280 frtért; Varga András Kerekes Iló ippi 1 beltelkét 300 frtért; Alszei Vince József Solyom András és társai kraszna 1 szőlőjét 200 frtért; Brázdó Vaszi és neje id. Balla István petenyei összes birtokát 300 frtért; Boros Sándor és neje ifj. Boros László és Ágnes m.-kezei 1 kertjét 300 frtért; Rosu Simon és neje Mojszi Tógyer halmosdi összes birtokát 500 frtért; Farkas Márton örök. Farkas András sz.-somlyói összes birtokát; Gábor Nyikuláj örök. Gábor Péter seredeni összes birtokát.

Különfélék.

— Mükedvelőink és Zilahi Gyula. Mükedvelő társaságunk, úgy tetszik, mintha hosszú pihenésével visszanyerte volna azt a friss életerőt, a mely által méltán sorakozott az ország hasonló társulatainak elsei közé. Most is egyszerre két érdekes előadás megtartására tesz előkészületeket. A két előadás egyike f. hó 31-én — vasárnap — lesz, mikor a „Be csületszó” Szigethy József pompás vigjátéka kerül színre a helybeli mükedvelő zenetársulat közreműködése mellett. Mükedvelőink azért választottak ez estére két felvonásos vigjátékot, hogy a zeneegylet tagjainak is alkalmuk legyen magukért kitenni. Ugyanis a zeneegylet, — mely folytonos fejlődés mellett igazi művezetett nyújt a hallgatóságnak — több új érdekes darabot tanult be, melyeket most mutat be először. Augusztus 10-én színész-mükedvelőink ismét előadást tartanak, melyre Zilahi Gyulát, a nemzeti színház első-rangu tagját, — úgy a fővárosban, mint a vidéken országosan kedvelt kiváló mű-

mével. Otthon négy apró gyermeke, a felesége beteg, nincs semmije, csak a mi rajta s még sem busul — csak a feleségét sajnálja. Kiszámítja kalendárium nélkül, hogy otthon meddig érhetik meg a kenyérnek valóval, akkor a nyakába vesz 8—10 órai gyaloglást, haza megy s ellátja az övéit.

Furcsa, lágy érzés szállotta meg a szívetem! Kedves a szegénynek is az övé nő!

— Hát aztán Gyuri, meddig marad még itt?

— Én biz istálom, mit mondjak! A nagycsás doktor ur azt parancsolja vala, hogy haza mehetek ma es. De mért menjek? Itt mégis jobban van dolgom, mint a senki kutyájának! Ennem adnak háromszor mindennap, — addig marad otthon. Ha haza megyek sem csinállok ennél többet. Most tél van, dolgot sem kap az ember. Hanem ha az idő annira nyilatkozik, későbbet mégis haza nézek. Az ember itt sem ühet örökké.

— Ugy van Gyuri; e már igaz. Különben szokott-e pipázni?

— Egy-egy szivarkát szípek el istálom, mikor kapok.

— Nőhát jó, nézze ott a dohány, gyujtszon rá.

Gyuri oda supogott a bocskorával, egy sziparnyi dohányt szedegedett ki szálankint, nagy gonddal megcsavart, aztán egy izzó szénrel rágyujtott. Mi másra fordítottuk a beszédet, mi alatt Gyuri a kemence mellett pufakolt. Nézgél hol

az egyik, hol a másik beszélőre, nagy ritkán ő is beleszóltott annyit, hogy: ühüm!

Gyuri üldögélt még egy keveset, aztán felállott. Elandalgott az ajtóig, a kezét rátette a kilincse, hanem tudja az Isten, mintha elvesztett volna valamit, vagy mintha valami mondani valója lenne még, csak nem akart távozni. A fejét lesütötte, úgy nézett szerteszét. Én már ismerem a parasztembernek ezt a fogását. Olyankor mindig van valami a begyükben. Nem is tartottam rá magam; magam siettem a kérdéssel alkalmat adni, hogy kibeszélje magát.

— Mi baj nó Gyuri? — kérdeztem.

Gyuri eleresztette a kilincset, egy-két lépést közeledett felénk, fontoskodó képpel vakarta a tarkóját, rángatta a zekéjét. Egyszer aztán neki durálta magát.

— Hüm, — mondta — hüm! Nekem biz istálom a teéns ur, ha zokon nem venné a teéns ur, egy kérdésem lenne.

— Halljuk Gyurit! Mondja csak!

— Csak azt akarnám megtudni a teéns urtól: hogy lehetne-e, hogy a nevemet édes anyám után irassam.

Most már én mondtam, hogy:

— Hüm, bizony nem tudom én azt Gyurit. — Hát mért akarná maga megváltoztatni a nevét? Mi?

— Én bizony, hogy megmondjam a teéns urnak ápertén, én bizony csak azért, mert vagyon itt velem az alsó szobában valami négy oláh. Azok váltig azt

vészt sikerült vendégül megnyerni, ki a műkedvelő-társaság iránti tekintetből s annak javára lép föl. Szinre kerül „Süketnek kell lenni” E. Moineaux Errich kitűnő vígjátéka, melyben a művész Placide szerepét fogja játszani. Ezt megelőzőleg és után Zilah Gyula, — a magyar Coquelin, — eddig utólcsehetetlen kedvességével fog előadni néhány kitűnő, és a mi közönségünk előtt eddig ismeretlen monologot. A mellett még más szereplők közreműködése is kilátásban van. Zilah Gyula vármegyénk szülöttje, ő maga és művészete sokkal jelentékenyebb, s nagyobb vonzerővel bír közönségünkre, semhogy bővebb ajánlatásra szorulna. Az első előadás színlapja már legközelebb szét lesz osztva; a Zilah Gyula vendég föllépésével színre került vígjáték és programról pedig talán már legközelebbi számunkban bővebb részleteket közölhetünk.

— **Szabadságidő és helyettesítés.** Hegedüs Sándor rendőrkapitány f. é. augusztus hó 1-től egy havi szabadságidőt vesz igénybe. A főkapitányt ez idő alatt, a vármegyei főispán ur intézkedése értelmében, — kinek a rendőrkapitány helyettesítése is törvényszerinti hatásköréhez tartozik, — Sváicz Gábor főjegyző fogja helyettesíteni. Sváicz Gábor főjegyző pedig f. é. szeptember 1-től megyen egy havi szabadságra, mely idő alatt ismét Hegedüs Sándor rendőrkapitány fogja őt helyettesíteni. Így értelmezendő a közgyűlés tárgysorozatában lapunk más helyén harmadik pont alatt a rendőrkapitány helyettesítésére nézve olvasható főispáni intézkedés.

— **Köszönetnyilvánítás.** Egymás után hozzák a vallásos szívű keresztyén hívek fillereiket tehetségükhöz mérten, hogy lelakják azokat az egyház oltárára. Ma ismét id. Szabó Ferencz róttá le vallása iránti kötelességének adóját akkor, midőn 50 frtot adományozott a helybeli ev. ref. egyház temploma javára. Fogadja ez adományáért az egyháznak hálás köszönetét. Sz.-Somlyó, 1898. július 24. Nagy Ferencz, gondnok.

— **Halálozás.** Neszveda Paula, Neszveda Jánosnak, Szilágy-Somlyó város állatorvosának fiatal leánya, f. hó 21-én elhalt. Temetése f. hó 23-án nagy közönség részvétele mellett ment végbe.

— **Az „Anna-pavillon”-ban** rendezett ifjúsági táncmulatság f. hó 23-án igen szépen sikerült. A belépő díj nélkül rendezett mulatságon a kiválóan distingváltagokból összegyűlt társaság reggelig mulatott, fényes bizonyosságot szolgáltatván nemcsak az intézők tapintatos és leleményes rendezéséről, hanem kétségtelenné tévén azt is, hogy az „Anna-pavillon” a természet ritka szépségű helyén épült olyan kedves nyári mulatóhely, melyért más városok lakossága kincseket adna.

— **Gyász.** Barra Károly, kir. törvényszéki bírót és nejét fájó csapás érte. Kisfiuk, Gáborka folyó hó 18-án virradóra, három hónapos korában meghalt. A kedves gyermek hült tetemét f. hó 19-én d. u. 4 órakor Alsó-Szopron, az ev. ref. egyház szertartása szerint mondott ima után adták át a közös anyaföldnek.

— **Hirdetmény.** Több oldalról panaszerült fel, hogy Szilágy-Somlyó város belterületén egyes kerékpárosok egyáltalában nem tartják be a kerékpárral való közlekedésre a nagymélt. m. kir. belügymin. urnak 42159—V. e. szám alatt az 1897. év június hó 3-án kelt ama — városunk területén is kellőképen közhírré tett — körrendeletét, a mely rendeletben mindazon elővigyázati és óvintézkedések, valamint a kerékpárnak, mint könnyű járműnek vezetésére vonatkozó szabályok benne foglaltatnak, a melynek ismerése nélkül a kerékpáros szigorú büntetéssel sújtható kihágást követhet el. Midőn tehát a kerékpárosoknak eme miniszteri rendeletét ismételtén is figyelembe ajánlanám, annak 2. §-ában gyökerező jogomnál fogva még a következőket rendelem meg: 1) Szilágy-Somlyó város belterületén a kerékpározás csakis a kocsi utakon történhetik, illetőleg a gyalogjáró utakat erre fölhasználni tilos. 2) A kerékpározás a városnak piaczeréni és a vásárterekre vezető utcáin a heti- és nagyvásárok idején tilos, ilyenkor a kerékpáros ez elénkebb forgalmi helyeken gépéről leszállani, s azt kézen vezetni köteles. 3) A várkertben lévő sétátérnen pedig a kerékpározást egyszer s mindenkorra eltiltom. Az ezen rendőrhatalósági intézkedés ellen vétők kihágását követnek el s a nagymélt. b. ü. min. urnak idézett rendelete 18. §-a értelmében 100, esetleg 200 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel sújthatnak. Rendőrkapitányi hivatal, Szilágy-Somlyón, 1898. július 11-én. Hegedüs Sándor, rendőrkapitány.

— **Beküldetett.** A szilágysági vasutvonalon utazó s a sarmasági állomásnál átszálló közönség saját érdekében figyelmeztetik,

hogy az állomáson időzése alkalmával fülét fegyverezze fel halltölcsérrel, hogy a néhai becsengetést pótló beszállásra való felhívást meghallhassa; továbbá bizklyivel kezében indulásra készen legyen, hogy a váróteremből, vagy a perronról a beszállásra haramdik, de az utazó szerint csak első vezényszóra azonnal beülhessen, mert különben a vonat orra előtt elindul, s a lemaradásán bosszankodó és szomorkodó utas kénytelen megvigasztalódni az állomásfőnök ur azon élezes szavai által: „ha a legközelebb induló vonatot bevárni nem akarja, tessék külön vonatot megrendelni.”

— **Bíró előtt.** Egy helybeli hatóság előtt állott két vidéki román atyafi valami kisebb „baj” miatt. Mikor a felek nácionáléjára került a sor a jegyzőkönyv felvételénél, az egyik fél, a ki történetesen községi bíró is, hűségesen diktálta be, hogy „bűntetlen” előléti.

A második vádlott, a ki jó részben oka volt annak, hogy a bíró uram is a hatóság elé hurcoltassék, — ugyancsak nyugodtan mondotta a bírónak, hogy előéletére bűntetlen.

De már ezt nem állhatta meg a haragos bíró, s oda mordult úgy fél hangosan románul:

— Csak kétszer volt bezárva.

— Hát a bíró ur, vágott vissza ez, nem volt-e bezárva? Hiszen nem is lehetne másképp községi bíró.

A főbíró ur süggedten hajtotta le a fejét. De nem szolt egy hangot sem.

— **Menyasszonyruha-selyem** 65 krtól 14 frt 65 krig méterenként, — valamint fekete, fehér és színes Henneberg-selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. Privát fogyasztóknak postbér és vámmentesen valamint házhoz szállítva, — mintákat pedig postafordultával küldenek. HENNEBERG G. selyemgyárai (cs. és k. udvari szállító) Zürichben. — Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Irodalom.

— Csulak Lajos „Székely történetek” című kötetéből mai tárcánkban közölt mutatónyra felhívjuk olvasóink figyelmét. Szerzőnek e művét a kritika osztatlan lelkesedéssel fogadta s egyik a legilletékesebbek közül az „Uj Idők”, Herczegh Ferencz lapja így nyilatkozik a kötetről: „Zinte azt mondanánk, megérzik ezeken a történeteken az avas levegője, olyan tiszta kedves kis történetek ezek; meglátszik, hogy úgy frissiben, ahogy a szerző megérezte, átélte, sietett azokat papírra vetni, nehogy bármit is veszítsenek az illatukból. Csulak tősgyökereesen magyarul ír s érez és tárgyát sem a szokásos elparfümözött, fojtó, mesterséges környezetben keresi. Az értelmes, egyszerű és mégis felforgató székely, akiben a civilizáció nem rontott semmit a maga tiszta emberi voltán, az ő elbeszéléseinek a tárgya.” A székely tájszólások használata miatt különösbbe is érdekes elbeszélő kötet Kolozsvárt, Ajtai K. Albert kiadásában jelent meg. Ára 1 frt 20 kr. Kapható a helybeli könyvkereskedésben is.

— A mezőgazdaságtan rövid foglaltatása. Tanuló és gyakorló gazdák használatára írta K. Vörös Sándor kir. tan., gazd. akad. igazgató. Harmadik bővített kiadás. Kiadta Stein János m. k. egyetemi könyvkereskedése. Ára 2 korona. Ezen gazdasági szakmunkát ajánljuk olvasóink figyelembe, mert ennek nemcsak a gazdasági szakiskolák növendékei, de kezdő gazdák igen sok hasznát vehetik. A mű most harmadik bővített kiadásban került ki a sajtó alól s annak használhatóságát igazolja, hogy a vallás- és közoktatásügyi miniszter felsőbb népiskolák tankönyvéül, a földmívelési miniszter pedig a kultur- és fölyammérnökök mezőgazdasági szakvizsgálatához egyik kézikönyvül ajánlotta.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓTULAJDONOS:

BÖLÖNI SÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

1692—1898. tkvi. szám.

Árverési hirdetmény.

Józsa G. István, Józsa Botos Ferencz és Balla Bálint perecseni lakosoknak, mint a perecseni 287. sz. tjkvben felvett ingatlan tulajdonosai megbizottjainak kérelme következtében, a jelzálogos hitelezők ellenében végrehajtási árverés joghatályával bíró önkéntes árverés ezennel elrendeltetik, határnapul **1898. évi augusztus hó 8-ik napjának** d. e. 9 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Perecsen községhezához kitűzetik, az árverési feltételek pedig a következőkben állapittatnak meg.

I. A mikor is elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alul is.

Ifj. Drozsuly Gergelynek, neje Mán Anikónak, Józsa M. Istvánnak, Márton B. Jákóbnak, Antal Simonnak, Antal Alexának, Kulcsár P. Samunak, Kulcsár P. Mihálynak, Báka J. Ferencznek, Erdei Jánosnak, ifj. Debre Pistának, Fehér M. Mihálynak, Balla Bálintnak, neje Gál Julián-

nának, Botos Józsa Ferencznek, Báka F. Györgynek, Tötös Gergelynek, Báka K. Ferencznek, Báka J. Istvánnak, Báka J. Mihálynak, Báka A. Jánosnak, Krizsán Jánosnak, Fehér Józsefnek, Kulcsár L. Györgynek, Pakurár Samunak, Balla M. Ferencznek, Kerekes Jánosnak, neje Pap Anyiczának, Kolozsi Ferencz Tötös Klárának, Báka Dánielnek, Józsa Andrásnak, Gál Mihálynak, Püsök Gergelynek, Anyalosi Károlynak, id. Debre Jánosnak, Debre Ferencznek, Tatar Péternek, Báka J. Ferencznek, Józsa G. Györgynek, Kulcsár Jánosnak, Józsa G. Istvánnak, Debre M. Istvánnak a perecseni 287. sz. tjkvben A. I. 2. rz. alatt foglalt 433 hrszámú ingatlana 2737 frt kikiáltási árban.

2) Árverelni szándékozók kivétel nélkül tartoznak a kikiáltási ár tizszázötölját készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzü előre letenni, avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

II. Árverési feltételek:

I. Legtöbbsé igérő köteles a vételár felét az árverés jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt, másik felét melybe a bánatpénz is beszámítandó ujabbi 15 nap alatt mindenkor 5% kamattal a sz.-somlyói kir. adó mint letéthivatalnál a 39425—1881. I. M. sz. letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

II. Tartozik vevő az árveréstől kezdve a birtokkal járó minden közterhet viselni s a vételtárgya után kiszabandó kincstári illetéket fizetni.

III. A mennyiben jobb vételári ígért utólagosan nem tétetnék, jogosult lesz vevő az árverés jogerejüvé váltával innen nyerendő vételi bizonyítvány mellett a megvásárolt ingatlan tetteges birtok és használatába átvenni, de a tulajdonjog csak az árverési feltételek teljesítése után fog részére hivatalból bekebelezettni.

IV. Ha árverési vásárló az ígért vételár és járulékait a kitűzött határidőben be nem fizetné, ellene bármelyik érdekelt fél kérelmére az 1881. évi 60. t.-cz. 185. §-ban foglalt következmények terhe mellett ujab árverés fog elrendeltetni.

Az árverési hirdetmény és feltételek ezen kir. járásbírósnak tkvi hatóságánál és Perecsen község házánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Jelen árverés a perecseni 287. sz. tjkvben feljegyzendő.

Kir. jbiróság mint tkvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1898. évi április hó 15-én.

DONOVÁK SÁNDOR helyett,

PRESA ROMULUS,

kir. aljbíró.

1758—1898. tkvi. sz.

Árverési hirdetmény.

A m. kir. államkincstár végrehajtatónak Ujmetán Floára, özv. Morár Onuczé, Morár György, Ilie, Mária, Anyiska, Záha Vasalika és neje Morár Floára végrehajtást szenvedők elleni végrehajtási ügyében a bírói árverés 51 frt 99 kr. tőke, ennek esedékes 6% kamatai, 18 frt 50 kr. eddigi, 7 frt 50 kr. árveréskérsi, s a további költségek erejéig ezennel elrendeltetik, határnapul **1898. évi augusztus hó 3-ik napjának** d. e. 11 órai megkezdéssel a zilahi kir. Törvényszék területén fekvő Nagy-Derzsida községhezához ezen bíróság tkvi hivatalába kitűzetik, az árverési feltételek pedig a következőkben állapittatnak meg.

1. A mikor is elárvereztetnek szükség esetére a kikiáltási áron alul is.

a) Végrehajtást szenvedő Ujmetán Flora özv. Morár Onuczé, Morár György, Ilie, Mária és Anyiska nevén álló, a nagyderzsida 211. sz. tjkvben A. + 1. rz. a. foglalt 197. hrsz. ingatlan 324 frt kikiáltási árban;

b) Zilberman Ignác birtok utódnak a nagyderzsida 572. sz. tjkvben A. I. 2. rz. alatt foglalt 1281 hrsz. ingatlana 24 frt kikiáltási árban.

2. Árverelni szándékozók kivétel nélkül tartoznak a kikiáltási ár tizszázötölját készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzü előre letenni, avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

Árverési feltételek:

I. Legtöbbsé igérő köteles a vételár 1/2-át a leütéstől 15 nap alatt, másik 1/2-át ugyanazon naptól számítandó 30 nap alatt, harmadik 1/2-át ugyanazon naptól számítandó 45 nap alatt mindenkor 5% kamattal, a sz.-somlyói m. kir. adó mint letéthivatalnál a 39,425—881. I. M. sz. letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni. A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

II. Tartozik vevő az árveréstől kezdve a birtokkal járó minden közterhet viselni s a

vételtárgya után kiszabandó kincstári illetéket fizetni.

III. Amennyiben jobb vételári ígért utólagosan nem tétetnék, jogosult lesz vevő az árverés jogerejüvé váltával innen nyerendő vételi bizonyítvány mellett a megvásárolt ingatlan tetteges birtok és használatába átvenni, de a tulajdonjog csak az árverési feltételek teljesítése után fog részére hivatalból bekebelezettni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság tkvi hivatalában és Nagy-Derzsida községhezához a hivatalos órák alatt **megtekinthetők.**

Kir. jbiróság mint tkvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1898. évi május hó 3-án.

DONOVÁK SÁNDOR,

kir. aljbíró.

Szilágyvármegye alispánjától.

16307—1898. kig. szám.

Pályázati hirdetmény.

Szilágyvármegye törvényhatóságánál Szilágy-Cseh székhelylyel rendszeresítve levő és elhalálozás következtében üresedésben levő törvényhatósági **állatorvosi állásra**, továbbá Kraszna székhelylyel ujonnan rendszeresített törvényhatósági **állatorvosi állásra** ezennel pályázatot hirdetek és felhívom mindazokat, kik ezen állások valamelyikét elnyerni óhajtják, hogy az 1888. évi VII. t.-cz. 133. §-a s annak végrehajtása ügyében 40.000—888. sz. a. kiadott miniszteri rendelet 303. §-ában megjelölt minősítésüket, katonai kötelezettségük teljesítését, eddigi alkalmaztatásukat, valamint munkaképes és egészséges voltukat igazoló okmányokkal fölszerelt és kéllően belyegzett pályázati kérelmüket **folyó évi augusztus hó 12-ig bezárólag** hozzáadják be.

Ezen állások mindenikével évi 600 frt fizetés és 350 frt fuvaráltalány élvezete van egybekötve.

Megjegyeztetik, hogy a Szilágy-Csehbe kinevezendő állatorvos a sz.-cehi járás és a zsiói járás felének, a Kraszánra kinevezendő állatorvos pedig a sz.-somlyói és kraszna fősolgabírói járasok állategészségügyi szolgálatát lesz köteles ellátni.

Zilah, 1898. július 22.

Dr. Kaizler György,

1—3

alispán.

3152—1898. tkvi. szám.

Ujabb árverési hirdetmény és feltételek.

A m. kir. államkincstár végrehajtatónak Gábor Tógyer és Székely László végrehajtást szenvedők elleni ügyében a végrehajtási árverés 85 frt 44 kr. adótarozás, ennek 5% kamatai, 13 frt 85 kr. eddigi, 6 frt árveréskérsi, s a további költségek erejéig ezennel elrendeltetik s ennek határidejéül **1898. évi augusztus hó 18-ik napjának** d. e. 9 órája a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Kegye községhezához kitűzetik, az árverési feltételek pedig a következőkben állapittatnak meg.

1) Elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alul is, a kegyei 31-ik sz. tjkvben A. I. 34. és 222. hrsz. ingatlanok 232 frt s a 198. sz. tjkvbeni A. + 431/a. hrsz. ingatlan 356 frt kikiáltási árban.

2. Árverelni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár tizszázötölját készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzü előre letenni, avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

3. Vevő köteles a vételarat az árverés jogerőre emelkedése után járó 15, 30, 45. napi időközökben, három részletben, az árverés napjától járó 5% kamattal együtt a tasnádi m. kir. adóhivatal mint bírói letét pénztárnál lefizetni. A bánatpénz az utolsó részletbe számíttatik be.

A többi árverési feltételek ezen bíróság tkvi irodájában és Kegye községhezához a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kir. jbiróság mint tkvi hatóság Tasnádon, 1898. évi június hó 26-án.

ELŐD kir. aljbíró.

Bérbe kiadó vendéglő.

A „Silvania“ takarékpénztár tulajdonát képező

„NEMZETI SZÁLLODA“

f. évi október hó 1-től

BÉRBE

K I A D Ó.

Értekezhetni lehet

BUTTYÁN GYÖRGY,

bérlővel.

2—

Jó karban lévő

hat darab

száz vedres hordó

eladó.

Bővebb fölvilágosítást ad

A „Szilágy-Somlyó“

1—3

kiadóhivatala.

Elveszett

két fekete kopó,

(egyik him, másik nőstény.)

Annak, aki megtalálja, vagy biztos nyomra vezet, **tíz forint jutalmat** biztosít a tulajdonos

Mihály Károly

ügyvéd Tasnádon.

5277—898. tksz.

Hirdetmény.

Perje község telekkönyve birtokszabályozás következtében átalakított és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX., az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §-a a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, valamint az 1889. XXXVIII. t.-cz. 7. §-a) és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §-b) pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886. XXIX. t.-cz. 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenséget kimutathatják, e végből törlési keresetüket hat hónap alatt, vagyis az **1899. évi február hó 1 napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtásuk be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1) hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-cz. 15. és 17. §-ai alapján, ide értve e §-oknak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §-aiban és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §-a a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, valamint az 1889. XXXVIII. t.-cz. 7. §-a) és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §-b) pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886. XXIX. t.-cz. 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenséget kimutathatják, e végből törlési keresetüket hat hónap alatt, vagyis az **1899. évi február hó 1 napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtásuk be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat.

2) hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX. t.-cz. 16. és 18. §-ainak eseteiben, — ide értve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6-aiban foglalt kiegészítéseit is, — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1899. február 1. napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtásuk be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellenmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog.

3) hogy mindazok, a kik a telekkönyv átalakítás tárgyában tett intézkedések által, nem különben, azok, a kik az 1) és 2) pontban körülírt eseteken kívül az 1892. XXIX. t.-cz. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, — ideértve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t.-cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sértelmének találják s e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1899. évi február 1. napjáig bezárólag

nyújtásuk be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmúltát után az átalakításakor közbejött téves bevezetésből származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azokat a feleket, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtottak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Kir. járásbíró, mint tkvi hatóság Sz.-Somlyón, 1898. június hó 22-én.

3—3

DONOVÁK SÁNDOR,
kir. aljbíró.

KÖBÁNYAI KIRÁLY SÖRFŐZŐ

Részvény-Társaság

Alaptőke 4,800.000 korona.

Maláta-sör.

Bajor módra készült ezen legújabb sörgyártmányunk arra van hivatva, hogy az e nemű külföldi árukat kiszorítsa.

Kellemes zamata miatt kedvelt üdítő ital és gyógyhatásánál fogva a legelső orvosi szaktekintélyek melegen ajánlják, különösen dr. Korányi Frigyes és dr. Kéti Károly egyetemi tanár urak tanúsítják, hogy ezen sör sikeresen használhatóan bizonyult.

Idégbajokban, vérszegénységben, emésztési zavarokban, gyengeségben maláta-sörünk kétségtelenül jótékony hatást gyakorol.

Árak vidékre: Nagy láda: 60 kis palack 6 frt, betét 4 frt összesen 10 frt.

Kis láda: 30 kis palack 3 frt, betét 2 frt, összesen 5 frt, budapesti vasúti állomásra szállítva utánvétellel.

Hónapokig eltartható.

A ládákért és palackokért adandó 4 forint illetve 2 frt betétet, azoknak bérmentes visszaadásakor visszaszolgáltatjuk.

Megrendeléseket elfogadjuk: Gyári irodánk Kőbányán, városi irodánk: Budapest, VII., Kortész-utca 40. és helybeli főraktárosunk:

NUSSBAUM JAKAB.

2—20

5161—1898. köz. szám.

Pályázati hirdetmény.

Az alsó-báni körjegyzőségben megüresedett segédjegyzői állásra ezennel pályázatot hirdetnek.

Ezen állás a következő javadalmazással van egybekötve:

1) Évi fizetés 200 frt.
2) Közgyámi fizetés 60 frt.
3) Anyakönyvvezető helyettesi tiszteletdíj 30 frt,
— továbbá a végrehajtások teljesítése alkalmával szabályrendeletileg megállapított 1 frt napdíj és egy szobából álló lakás.

Felhívom ennél fogva mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. törvénycikk 6. §-a értelmében felszerelt s születési bizonyítvánnyal is ellátott pályázati kérelmüket hozzám **f. évi augusztus hó 25 napjáig** annyival is inkább adják be, mert a később érkezettek tekintetbe venni nem fogom.

Kraszna, 1898. július hó 14-én.

Nagy Domokos,

2—3

főszolgabíró.

5279—1898. köz. szám.

Pályázati hirdetmény.

A magyar-keczi körjegyzőségben megüresedett körjegyzői állásra ezennel pályázatot hirdetnek.

Ezen állás a következő javadalmazással van egybekötve:

1) Évi fizetés 400 frt.
2) Irodai átalány 30 frt.
3) Fűtés és világítás 78 frt.
4) Utazási átalány 30 frt.

5) Közgyámi teendők teljesítéséért 35 frt.

6) Irnoktartási díj 120 frt.

7) Anyakönyvvezetői tiszteletdíj 100 frt.

8) Természetbeni lakás és telek használata.

9) Magánmunkálatokért a vármegei szabályrendeletben meghatározott díjak.

Felhívom ennél fogva mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I-ső törvénycikk 6 §-a értelmében felszerelt, születési bizonyítvánnyal is ellátott pályázati kérelmüket hozzám **f. évi augusztus hó 25-ik napjáig** annyival is inkább adják be, mert a később érkezett kérvényeket figyelembe venni nem fogom Kraszna, 1898. július hó 14-én.

Nagy Domokos,

2—3

főszolgabíró.

A zilahi járás főszolgabírójától.

5051—1898. kig. sz.

Pályázati hirdetmény.

Midőn a lemondás folytán megüresedett vármezei segédjegyzői állásra pályázatot nyitok, felhívom az ezen állást elnyerni óhajtókat, hogy az 1883. évi I. t.-cz. 6. §-ban előírt képesítésüket, valamint az eddigi alkalmazásukat igazoló okmányaikkal felszerelt pályázati kérelmüket **a folyó évi augusztus hó 30-ig** hozzám annyival inkább adják be, mivel a később érkező kérelmeket figyelembe venni nem fogom.

A segédjegyző évi fizetése 300 frt.

A választás a f. évi szeptember hó 5 én d. e. 10 órakor Vármezőn, a körjegyzői irodában fog megtartatni. Zilah, 1898. július 23.

Dr. Veress Sándor,

1—2

főszolgabíró.

2650—898. tkvi szám.

Árverési hirdetmény.

A kir. kincstárnak elhalt Kaluser Vila ismert örököse Kaluser Simon és Faragó Sándor ügyvéd ügygondnok által képviselt ismeretlen örökösei elleni végrehajtási ügyben a bírói árverés 62 frt 58 kr. adó, ennek esedékes 6% kamatai, 1 frt 95 kr. perbeli, 10 frt 45 kr. végrehajtási, 8 frt 15 kr. árveréskéresi s a további költségek erejéig ezennel elrendeltetik, határnapul **1898. évi szeptember hó 17-ik napja** d. e. 9 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Serefen községhez tartozó területen, az árverési feltételek pedig a következőkben állapítottak meg.

1. A mikor is elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alul is.

a) Végrehajtást szenvedő Kaluser Si-

mon, Kaluser Parászka, Berbekár Ilia, Berbekár Anyicza, Berbekár Afina, Brindusán Juon és Brindusán Ileana nevén a serefeni 97. sz. tjkvben foglalt 108., 1200. és 1242. hrszámú ingatlanok s tartozékai együttesen 181 frt kikiáltási árban;

b) a serefeni 97. sz. tjkvből az ottani 375. sz. tjkvbe Kaluser Simon, Kaluser Parászka, Berbekár Afina, Berbekár Anyicza, Brindusán Juon, Brindusán Ileana és Glidie Vazul nevére ártirt 1271. hrsz. belsőség és tartozéka egészben 901 frt kikiáltási árban;

c) a serefeni 97. sz. tjkvből a 376. sz. tjkvbe Kaluser Simon, Kaluser Parászka, Brindusán Juon, Brindusán Ileana és Ivaskó Juon a Petri nevére ártirt 1354 hrsz. ingatlan és tartozéka egészben 51 frt kikiáltási árban.

2. Árverelni szándékozók kivétel nélkül tartoznak a kikiáltási ár tizszázötödét, készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban a bírósági kiküldött kezéhez bantapénzül előre letenni, avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

II. Árverési feltételek:

I. Legtöbbbet ígérő köteles a vételár egyharmadrészét a leütéstől 15 nap alatt, második egyharmadrészét 30 nap alatt és harmadik egyharmadrészét, melybe a bantapénz is beszámítandó 45 nap alatt mindenkori 5% kamattal a sz.-somlyói kir. adó mint letétbirtoknál a 39,425—881. I. M. sz. letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

Az árverési hirdetmény és feltételek ezen kir. járásbírósnak tkvi hatóságnál és Serefen községhez tartozó hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kir. bíróság mint tkvi hatóság. Sz. Somlyó, 1898. évi május hó 17-én.

DONOVÁK SÁNDOR,
kir. aljbíró

Szilágyvármegye alispánjától.

16413—1898. kig. szám.

Pályázati hirdetmény.

Szilágyvármegye központi közigazgatásánál újonnan rendszeresített és évi 500 frt fizetés, 150 frt lakbérilletménytel javadalmazott írnoki állásra ezennel pályázatot nyitok.

Felhívom tehát mindazokat, a kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy elméleti és gyakorlati ismereteiket, esetleg az 1875. évi II. t.-cz. által biztosított igényjogosultságokat, eddigi közszolgálatukat, valamint munkaképes és egészséges voltukat igazoló okmányokat felszerelt pályázati kérelmüket **f. évi augusztus hó 13-ig** bezárólag hozzám nyújtásuk be.

Zilah, 1898. július 22.

Dr. Kaizler György,

1—3

alispán.

Új könyvkötő üzlet.

Van szerencsém a n. é. helybeli és vidéki közönség tudomására adni, hogy Szilágy-Somlyón, egy a mai kornak megfelelő

KÖNYVKÖTŐ ÜZLETET

nyitottam.

Elvállalok minden e szakmába vágó **könyvkötő és aranyozási munkákat** tiszta, csinos és pontos kivitelben, a legjutányosabb árak mellett.

Mindennemű könyvkötői munkák, mig piacztéri üzlethelyiségem átvehetem, **Vass László fűszer- és könyvkereskedésében** és **saját lakásomon**, Magura-utczán, a esendőrlaktanya mellett vállaltatnak el.

A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve, mély tisztelettel

1—3

Antal Károly,
könyvkötő és aranyozó.